

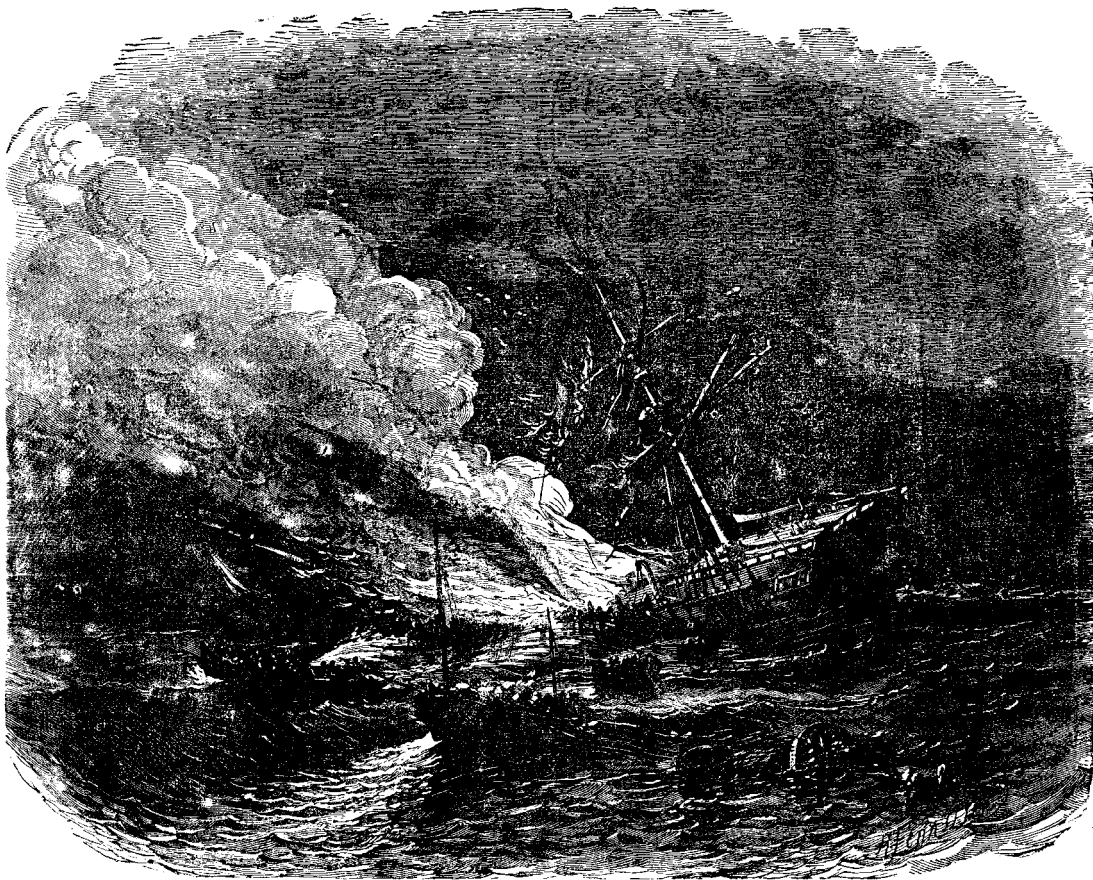

«ԹՈՂ ՏՈՒՆԷ ՄԱՆԷ ՏՂՈՅԷ ՈՐ ԻՆՈՒ ԳՄԱՆ» : ԴՈՒԿ. ԺԸ. 16 :

Հ Ա Տ Ո Ր Ե .

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ . ԳԵՏԵՄԲԵՐ 1 . 1876 .

ԹԻՒ 12

ՃԱՄԲՈՐՄԵՐԸ ԶՈՐՍ ՕՐ ԾՈՎՈՒՆ ՄԷՋ ԱՆՕԹԻ ՍՆԱՅԻՆ

բորգներն առհասարակ, վաղեցին նաև առաջադասական մեծին վրայ: Աստիք նախ ոչ կրակ և ոչ ծուխ առան, վասն զի գիշեր էր, և հրդեհը նաև առաջադասական մեջ էր: Նաև առաջիններն ամբարձրին բոլոր դռները և պատահանները դուրս էին կրակը մարելու համար, և առաջադասականն նոր ծակեր բանալով ներս չուր կը վաղցնէին: Երբ նաև առաջիններն նոր ծակ մը բացին, անկէ մարդու հասակի բարձրութեամբ բոց դուրս ելաւ, և նաև առաջիններն այն ծակէն ջրմուղը ներս մտցնելով բաց տեղերը թաց առագաստի կտորներով կը դոյնէին, այնպէս որ բոցը դարձեալ անասանների կըլլար: Շատ աշխատեցան կրակը մարելու, բայց ի զուր: Վերջապէս բոցերը մէկէն ամբարձր դուրս ելան: Ահաբեկ նաև բորգներն սկսան լալ, դուրս և ագոթել: Նաև առաջադասականները ծովն իջեցնել, և նաև առաջադասականն մէջ գտնուած բոցը մարդիկ մակայիկները նստան: Մակայիկները նաև առաջադասականն զովէն զատուելով մտնի մէջ մնացին, և այն գեղեցիկ նաւը կրակի և բոցի մէջ ձգուեցաւ:

Ճամբորդները եւ նաև առաջիններն ազատեցան, բայց չորս օր անօթի և ծարաւի ծովին մէջ անձրեւին տակ մնացին:

ՆԱԿՈՒ ՄԷՋ ՀՐԴԵՋ

Ի՞նչ անեղ տեսարան: Վերի պատկերին մէջ տեսնուած մեծ նաւը բռնկած է:

Այս նաւը Պոլիս գալու համար Անգլիայէն ճամբայ ելած էր: Նաւը մեծ և հաստատուն էր, պարանները նոր, առագաստները զիմացկան և մարտը էին: Բոլոր նաւորներն ապահով էին թէ յաջող նաւարկութիւն պիտի ընէին: Սակայն մինչդեռ նաւը Միջերկրական ծովուն մէջ տեղն էր, գիշեր մը յանկարծ մէկը սենեակներուն դուռը զարնելով, «Ելէք, ելէք, հրդեհ կայ» դուչեց:

Գիշերները երբեմն, «Հրդեհ կայ»

պուռացող պահանջներուն ձայնը լսած էր: Պահանջներն այս ձայնը սրտի անարկու է, մանուսագ եթէ հրդեհը մտա տեղ է: Եթէ կրակը ձեր տաներուն մտանայ, առները թողլով կրնաք փախչիլ: Բայց նաև մէջ այնպէս ընել կարելի չէ: Թէև նաւը նաւորներուն առներ կը համարուի, սակայն ցամաքի տաներուն պէս չէ: Եթէ նախ մէջ հրդեհ պատահի, մարդիկ չեն կրնար զայն թողլով փախչիլ, վասնզի ամէն կողմ ջուր է: Առտի կրնաք խորհիլ թէ նաւորներն որչափ անօթ լցուեցան երբ լսեցին այն չարաչուք ձայնը, «Հրդեհ կայ»: Այր, կին և աղայ, բոլոր ճամ-

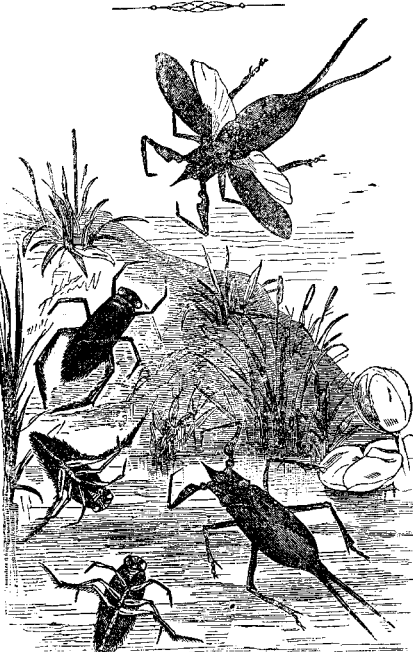
ԻՐ ՎԻՃԱԿԵՆ ԳՈՂ ՀՈՂԱԳՈՐԾ ՄԸ
 Ժամանակաւ Բրուսիոյ Փրեզերիկա
 Թագաւորը ծագեալ կը պատէր, և
 տեսնելով հողագործ մը որ խնդու-
 թեամբ և երգելով կ'աշխատէր արտի
 մը մէջ անոր մօտ գնաց և հարցուց.
 «Հայրիկ, կը տեսնեմ որ դո՞ւ և զը-
 ւարթ սիրտ ունիս. այս արտը քնկդ
 է:»

Հողագործը չզիտնալով թէ ով էր
 որ իր հետը կը խօսէր, ըսաւ. «Ոչ,
 տէր իմ, ես հարուստ չեմ, վարձկան
 գործաւոր եմ:»

Երբ թագաւորն անոր հարցուց թէ
 օրը քանի դահեկան կը շահէր, հո-
 ղագործը պատասխանեց. «Օրը հինգ
 դահեկան կը շահիմ:» Թագաւորը նո-
 րէն հարցուց անոր. «Օրական վարձդ
 շատ չէ, այսչափ ստակով կրնան ապ-
 րիլ:» Հողագործը պատասխանեց.

«Այո, ոչ միայն կ'ապրիմ, այլ և քիչ
 մը բան կ'աւելցնեմ:» Թագաւորը
 երրորդ անգամ հարցուց. «Ինչպէս
 կրնաս այսչափ օրականէն բան աւել-
 ցնել:» Հողագործը ծագելով պա-
 տասխանեց. «Յիսուն փարա կը բաւէ
 իմ և կնոջս ապրուստին. յիսուն փա-
 րա կուտամ հին պարտքերս հատու-
 ցանելու. յիսուն փարա ուրիշներու
 փոխ կուտամ. յիսուն փարա ալ Աս-
 տուծոյ սիրոյն համար սղորմութիւն
 կուտամ:» Թագաւորն ըսաւ. «Այդ
 բանն ինձի համար անհասկնալի ա-
 ուեղծուած է:» Հողագործն ըսաւ.
 «Ուրեմն, ես այս աւելցուածը լու-
 ծեմ. Տունը ձերունի հար և մայր մը
 ունիմ. երբ ես տկար և այլոց օգնու-
 թեան կարօտ էի, անոնք զիս սնու-
 ցին. Հիմա անոնք տկար և օգնու-
 թեան կարօտ են, ուստի ես զանոնք
 կը սնուցանեմ: Ասիկա իմ պարտքս
 է. Յիսուն փարան, որուն համար ը-
 սի թէ ամէն օր կուտամ հին պարտ-
 քերս հատուցանելու, այն ստակն է
 զոր ծնողացս ապրուստին համար կու-
 տամ: Միւս յիսուն փարան որուն
 համար ըսի թէ փոխ կուտամ, այն
 ստակն է զոր զաւակացս դատախա-
 կութեանը համար կուտամ, որպէս զի
 Քրիստոնէաբար կրթուին: Երբ ես
 ու կինս կը ձերանանք, մեր զուկնե-
 րը մեզի միթիթարութիւն պիտի ըլ-
 լան, և մեզի պիտի հատուցանեն այն
 ստակը զոր այժմ փոխ կուտանք ա-
 նոնց: Մնացեալ յիսուն փարայով ալ
 քայրերս կը խնամեմ: Քայրերս խնա-
 մելու պարտական չեմ, սակայն կը-
 նեմ Աստուծոյ սիրոյն համար:» Հո-
 ղագործին այս պատասխանը շատ հա-
 ճելի եղաւ. թագաւորին, որ անոր ը-

սաւ. «Հիմա, ես ալ քեզ աւելցուած
 մը պիտի բռնեմ. Ասիկէ առաջ զիս
 տեսնած էիր:» Հողագործը պատաս-
 խանեց. «Ոչ, տեսնած չէի:» «Հինգ
 վայրկեանէն յիսուն անգամ պիտի
 տեսնես զիս, և իմ պատկերներէս
 յիսուն հատ գրպանիդ մէջ պիտի
 դնուի:» ըսաւ թագաւորը: Հողա-
 գործն ըսաւ. «Ես ալ այս աւելցուած
 ըլլեմ հասկնար:» «Ուրեմն,» ըսաւ
 թագաւորը, «աւելցուածը լուծեմ:»
 և ձեռքը գրպանը ասնելով յիսուն
 հատ նոր կարուած ոսկի դրամ հա-
 նեց, և հողագործին որ ապշած
 կընայէր, առաւ այն ոսկիները և ըսաւ.
 «Այս գրպաները կեղծ չեն. մեր Տէր
 Աստուծոյ են, և ես Աստուծոյ մատու-
 կարան եմ:» և, «Մնաք բարով» ըսե-
 րով մեկնեցաւ:

ՆԱԽԱՎԱՐ ԲՁԷՋՆԵՐ. — ԶՐԱՅԻՆ ԿԱՐԻՃՆԵՐ

ՏԱՐՈՐԻՆՍԿ ԲՁԷՋՆԵՐ

Վերի պատկերին մէջ երկու տեսակ
 բզէզ կը տեսնուի. Մեծ տեսակ բզէ-
 զը երկճիղ աղի ունի, և կը կոչուի
 ջրային կարիճ: Պատկերին մէջ տես-
 նուած փոքր տեսակ բզէզները որ
 աղի չունին՝ նաւալար բզէզ կը կոչ-
 ուին:

Ջրային կարիճ կոչուած բզէզներն
 ուրիշ միջատներ կ'որսան. Չանոնք ի-
 րենց առջևի սուրբերով բռնելով ա-
 նոնց ներսի դիւն կը լսոթեն իրենց սուր
 կտուցը զոր պատկերին մէջ կը տես-
 նէք, և անոնց հիւթը կը ծծեն: Այս
 բզէզները կրնան օդին մէջ թռչիլ և
 ջուրին մէջ լողալ: Այս տեսակ բզէզը
 կարիճ կը կոչուի իր ազոյն պատճա-
 րաւ, որ ահաւոր կ'երեւի, բայց չունչ

առնելու գործարան է: Սակայն եթէ
 այն բզէզներէն մէկը ձեռքով բռնե-
 րով դիտէք, պիտի տեսնէք որ ան
 կրնայ իր սուր կտայով լսայթել, իսկ
 ազուովը բան մը չի կրնար ընել:

Նաւալար բզէզներն այսպէս կը
 կոչուին, վասն զի կրնան իրենց կըռ-
 նակին վրայ կենալ ջուրին երեսը, և
 իրենց սուրբը թիակներու պէս դուր-
 ծածելով կրնան լողալ: Այս բզէզնե-
 րը շատ արագ կը շարժին և ուրիշ մի-
 ջատներ ուտելով կ'ապրին ջրային կա-
 րիճներու պէս: Ունին նաև թևեր
 որոնցմով արագ արագ կը թռչին:

ԱՆՅԵՍԱՄԱՐՈՅ ՀՍՐՅՄԱՆ ՊՍՍԱՍԻՍՆ

«ՆՍ ԱՆ ՄԱՐԿԸ ԶԵՄ ՃԱՆՉՆԱՐ»

Հարցման մէջ յիշուած ապարանքը
 կայիափայի ապարանքն էր: Մարդը
 որ դաւթին մէջ կը կենար Պետրոս էր:

Պետրոս վախկոտութիւն ըրաւ,
 երբ ըսաւ թէ, «Ես ան մարդը չեմ
 ճանչնար:» Կը յիշէք, Պետրոս առաջին
 անգամ ո՞ր և էրք տեսաւ զՔրիստոս:
 Օր մը Յիսուս ժողովրդեան քարո-
 ղելու սկսելէն ետքը ծովակին քովը
 դնաց, և մեծ բազմութիւն մը անոր
 ետեէն գնաց Աստուծոյ խօսքը մտիկ
 ընելու: Պետրոսի նաև հոն, ծովա-
 կին եզրն էր: Պետրոսի որսակիցներն
 իրենց ուսկանները կը լուային: Յի-
 սուս նաև մտաւ, և Պետրոսին ըսաւ.
 որ ցամաքէն քիչ մը բացուի: Յիսուս
 նաև նստաւ և հոն սկսաւ քարոզել,
 որպէս զի բոլոր ժողովուրդը կարե-
 նար զանի տեսնել և անոր վարդա-
 պետութիւնը ընել: Միւս ձկորսներն
 ալ եկած էին, երբ Յիսուս խօսքը
 լինցուց, և ըսաւ Պետրոսին. «Առաջ
 տար նաւը դէպի խորունկը, և ուս-
 կաններնիդ ձգեցէք:» Պետրոս անոր
 պատասխան տուաւ. «Բոլոր գիշերս
 աշխատեցանք ու բան մը չբռնեցինք:»
 Պետրոս ուսկանը ծովակը նետել ա-
 ւելորդ աշխատութիւն կը համարէր,
 բայց Յիսուսի խօսքը չկարելու հա-
 մար հաւանեցաւ ուսկանը նետել:
 Չկորսները քիչ մը խորունկը բաց-
 ուեցան, և ուսկանները նետելով
 ձուկեր ժողովեցին: Այս բանին վրայ
 ամէնքն ալ զարմանալով վախցան,
 վասն զի զիտցան թէ հրաշք էր: Ան-
 ատեն Պետրոս Յիսուսի ծուկերուն
 ինկաւ, և մեղքերը խոստովանելով

այն օրէն սկսու անոր աշա-
կերա ըլլալ : Այնուհետև
Պետրոս ուրիշ շատ հրաշքներ
ալ տեսաւ, և Յիսուսի քովը
կը կենար : Պետրոս օր մը ա-
ռաջ Յիսուսին ըսած էր ,
« Թէև քեզի հետ մեռնելու
ալ ըլլամ՝ ընաւ քեզ պիտի
չուրանամ : » Բայց հետևեալ
օրն ըսաւ . « Ես ան մարդը
չեմ՝ ճանչնար , » և երգում ը-
բաւ : Պետրոս այսպէս վախ-
կա գտնուեցաւ , վասն զի
օգնութիւն չի ստացուց Յի-
սուսէն :

Արդ ինձ կը թուի թէ ազայ
մը այսպէս կը խօսի . « Եթէ
ես ըլլայի Պետրոսին տեղը ,
անոր պէս վախկա չէի ըլ-
լար : » Սակայն եթէ այն աղան
ալ փորձութեան մէջ իյնայ ,
ինչպէս ինկած էր Պետրոս ,
և զՅիսուս օգնութեան չկան-
չէր իրեն , և ազէկ մը չփա-
րէր անոր , կարծեմ թէ այն
աղան քաջատրտութիւնն ալ
պիտի թուլնար :

Այն մարդը որ իր զօրու-
թեան և քաջատրտութեանը կը վստա-
հի ամօթահար կը մնայ . իսկ այն որ
խոստովանի թէ անզօր է և Քրիս-
տոսէ օգնութիւն կը խնդրէ՝ արդարեւ
զօրաւոր և քաջատրտ կ'ըլլայ :

ՄԻՍՅՆ ՄԷԿ

Ձրհեղեղի ատեն մարդիկ տեղ մը
միայն ունէին ապաւենելու , այն էր
Նոյայ տապանը , Հիմա մենք ալ ապա-
ւեն մը միայն ունինք , Տէր Յիսուս
Քրիստոսը , Հին Եգիպտացիք սովի մը
ատեն ցորեն խնդրելու համար միայն
մարդու մը , այսինքն Յովսեփին , կը
դիմէին , և հայ կառնէին : Մենք ալ
մէկու մը միայն , մարդացեալ Յիսու-
սի , դիմելով կրնանք . « կենաց հաց »
առնել : Պատերի դիշերն Եգիպտաց-
ւոց անդրանիկ ծնունդները կտարող
հրեշտակին հարուածներէն ազա-
տելու համար Հրեայք կերպ մը մի-
այն ունէին , այսինքն պատերի դատին
արիւնը սրսկել իրենց դրանց վրայ :
Մենք և բոլոր մեղաւորները , երկ-
րորդ մահէն ապրելու համար , միջոց
մը միայն ունինք , այն է Աստուծոյ դա-

ԽՈՏԷ ԵՒՆՈՒԱՄ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԸ

ւին Յիսուսի Քրիստոսի արիւնն հա-
ւատով մեր սրտերուն վրայ սրսկել :
Երբ Եփրեմի մարդիկը Յորդանանէն
կ'անցնէին , Շիլպօղէթ բառը միայն
որտասանելով ազատուեցան : Արդ-
մենք ալ խօսքով մը միայն , այսինքն
Յիսուսին՝ անունը ըսելով , կրնանք
փրկուիլ (Գործք. Գ. 12) :

Սիրելի ազաք , եթէ դուք չէք այն
աղբյուրն որ Յիսուսը կը սիրեն և անոր
կը հնազանդին , կը խրատեմ ձեզ որ
զանի վնասէք , վասնզի անոր հնա-
զանդելով կրնաք ձեզի տուն պատ-
րաստել երկիրը , Աստուծոյ յաւի-
տենական թողա սրտութեանը մէջ ,
« Տէրը փնտուեցէք՝ քանի որ անիկա
կը գտնուի . զանիկա կանչեցէք՝ քանի
որ անիկա մօտ է : »

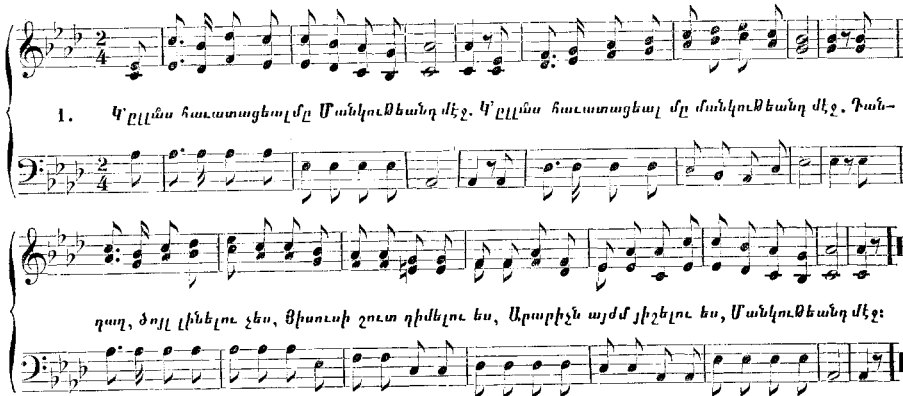
ՖԻՃԻ ԿՂՁԻՔ

Թերևս բուսա տեսած էք : Չենե-
մանք որ կարգացած են նորատիպ
գեղեցիկ աշխարհագրութիւնը որ կը
ձախուսի Ամերիգան խանի զբառու-
նը , գիտեն թէ Խաղաղական սվիկա-
նոսի մէջ կան կղզիներ որ բուստերէ
կազմուած են :

Խաղաղական սվիկանոսի մէջ Ֆիճի
կղզիք բուստէ կազմուած են : Իբր
երկու հարիւր կղզիք կան Ֆիճի
կղզեաց խումբին մէջ , սակայն անոնց-
մէ ութսունը միայն մարդաբնակ են :
Ֆիճի կղզեաց բնակիչներն առաջ
կուտաբաշտ և մարդակեր էին , և չէին
գիտեր թէ ինչ է բնասանական սիրոյ
քաղցրութիւնը : Քառասուն տարի ա-
ռաջ Մեզդիացի միսիոնարներ Աւե-
տարան քարոզել զայցին այն կղզեաց
բնակիչներուն , և արդէն շատ մեծ
փոփոխութիւն եղած է անոնց վիճա-
կին մէջ : Հազարաւոր մարդիկ Քրիս-
տանեայ եղած են , վայրենի սովորու-
թիւնները կամ բոլորովին թողուած
կամ մեծաւ մասամբ նուազած են ,
կուտավարութիւն և օրէնք հաստատ-
ուած են և ամէն տեղ զպրօցներ բաց-
ուած են :

Ֆիճի կղզեաց բնակիչները խոստէ
կը շինեն իրենց տուները : Վերի պատ-
կերին մէջ կը տեսնուի եկեղեցի մը
որ Ֆիճի կղզեաց մէկուն մէջ շինուած
է խոստէ : Եթէ աշխարհացուցին նա-
յէք , պիտի գտնէք Ֆիճի կղզիները ,
Նոր Զեւանաէն 1,200 մղան դէպ ի
հիւսիս :

ՅՈՐԳՈՐ ՏՂԱՅՈՑ

1. Կըլլան հաւատացեալ մը Մանկութեանդ մէջ. Կըլլան հաւատացեալ մը մանկութեանդ մէջ. Դան-

դալ, ծոյլ լինելու չես, Յիսուսի շուտ դիմելու ես, Արարիչն այժմ յիշելու ես, Մանկութեանդ մէջ:

2.

Փրկիչն սիրել յօժար ես
Մանկութեանդ մէջ.
Թողաց երկնից պարծանքը,
Քեզ համար կրեց տանջանքը,
Եւ քու անզգ ատաւ իր կեանքը,
Մանկութեանդ մէջ:

3.

Յիշէ, մեռնիլ հնար է
Մանր աղոց ալ.
Կ'ողբան կուրան մայրերը,
Եւ վերէն պոյճաւ ասաղերը
Կը հոկեն զերեգմանները
Մանր աղոց ալ:

4.

Ուստի դարձիր Տէրօջը
Մանկութեանդ մէջ.
Մեղք է ուշացընելը,
Եւ անզեղ մահուամբ նընջելը,
Եւ դըժոխք անյայտ իջնելը,
Մանկութեանդ մէջ:

5.

Փառաց ճամբան ընտրէ դուն
Մանկութեանդ մէջ.
Յիսուս պիտի օգնէ քեզ,
Փորձանքէն ալ ազատէ քեզ,
Եւ սրբախօսութիւն խրկէ քեզ
Մանկութեանդ մէջ:

ՇԻՇԻ ՄԷՋ ԽՆՁՈՐ

Մեծ մօրս սենեակին դարանին վրայ շատ մը գեղեցիկ և զարմանալի բաներ կային: Հոն շիշ մ'ալ կար սրուն մէջ խնձոր մը դրուած էր: Խնձորն այնչափ մեծ էր որ շիշը լեցուցած էր, և շիշին բերնէն դուրս չէր կրնար հանուիլ: Չարմանալով այս բանին վրայ կը խորհէի թէ այն խնձորն ինչպէս մուծուած էր շիշին մէջ: Օր մը, երբ մինակ էի սենեակին մէջ, ակտուի մը վրայ ելլելով սկսայ քննել թէ շիշը պտուտակով բացուելու և դոյուելու տեղ մը ունէ՞ր, կամ անոր վրայ ետքէն փակցուած կտորի մը նշան կար: Բայց անտեսելով որ շիշն վրայ այնպիսի բան մը չկար, աւելի հետաքրքիր եղայ հասկնալու թէ խնձորն ինչպէս դրուած էր անոր մէջ:

Երբ օր մը պարտեղը կը պտտէի, այս գաղտնիքը հասկցայ: Շիշ մը տեսայ որ ծառի մը ստախ կապուած էր, և շիշն մէջ տեսայ փոքրիկ խնձոր մը: Այս խնձորն երբ շատ փոքր էր, այն շիշն մէջ դրուած էր և հոն կ'աճէր: Այսպիսի փորձ մըն ալ մենք ըրինք ժամանակաւ ձմերուկի մը վրայ: Խո-

շոր շիշն մը մէջ փոքրիկ ձմերուկ մը դրինք առանց կարելու զայն տունկէն: Չմերուկը հեաղհեաէ անեցաւ և շիշը լեցուց, ապա ձմերուկը կըտրեցինք առանկէն, և շիշը սգիտով (եփեփեփ) լեցուցինք: Օր մը փորձեցի ձմերուկը շիշէն դուրս հանել, բայց այնչափ խօշորցած էր որ չկրցայ, եւ այն ձմերուկը դեռ թարմ ձմերուկի պէս կը կենայ շիշին մէջ:

Այսպէս երբ մեղքերը աղոց սըրտերուն մէջ կը մանեն, հեաղհեաէ կ'աճին, և այնուհետեւ դիւրին չէ դանակը դուրս հանել:

ԾԵՐ ԿՕՏԿԱԿԱՐԸ

Փողոցին մէկ անկիւնը փոքր խանութի մը մէջ ծեր կոշկակար մը կայ: Այս մարդուն բոլորաբըր միշտ մութի կապրներով, մու ճակներով և կօշիկներով լեցուն են, և ամէն անգամ որ անկէ կ'անցնիմ, կը տեսնեմ որ ծերունին ժրուժեամբ կ'աշխատի: Երբեմն կը տեսնեմ որ այն մարդը ձեռքի մուրճով մուճակին գամեր կը զարնէ, և երբեմն դերձանը մամե-

լով մուճակին տակի կային կը կարէ: Երբ օր մը այն խանութին առջեւն կ'անցնէի, տեսայ որ երկու տղայք եկան հոն, և ծերունի կոշկակարը շատ ուրախացաւ այն աղոց գալըստեան վրայ: Տղայք ըսին անոր. «Եկանք որ մեզի պատմութիւն մը ըսես»: Ծերունին պատասխանեց. «Թողէք զիս որ քէչ մը խորհիմ. դուք նոր պատմութիւն կ'ուզէք, բայց պատմութիւններս հատան, ալ պատմելու բան մը չունիմ»: Այս միջոցին աղոց մին հետեւեալ հարցունք ըրաւ. «Հայրիկ, միշտ կը տեսնեմ որ

ԻՆՁՈՒ ՈՒՐԱՆ ԶԵԼԼԱՍ

ուրախ և զուարթ ես, ի՞նչ է ասոր պատճառը»: Կոշկակարը պատասխանեց. «Տղաս, ինչո՞ւ համար ուրախ չըլլամ: Մարդ չեմ խաբեր, զինի չեմ լամեր, միշտ կ'աշխատիմ և մարդու կարօտ չեմ: Գիտեմ որ Տէր Յիսուս Քրիստոս զիս կը սիրէ, և մեղքերս ինծի ներած է: Ուստի միշտ պարտաւոր եմ փառք և դուստիւն մատուցանել Աստուծոյ: Այս բաները բաւական չե՞ն ուրախ ընելու իմ սիրտս: Գուրտէն երբեմն վիշտեր կ'ունենամ, բայց ներսիդիս միշտ հանդիս է, վասն զի հոն կայ Աստուծոյ սէրը:»

Եթէ միտքը դրած ես անպիտան բան մը ընել, ոպասէ մինչեւ վաղը, իսկ եթէ աղէկ բան մը պիտի ընես, անմիջապէս ըրէ:

Ամերիկայի միսիոնարաց ընկերութեան կողմէն
Խմբագիր Ճ. Ք. ԿՐԻՆ
Ֆիլանմորաւ եօզուշու, Ամէրիկան խան

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԳՈՒԼԻՍ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵՆՆ
Չագագծըլար, Յակոբեան խան, Թիւ 12.